

RELIGIOSITAT I FE CRISTIANA

(CONFÈRENCIA DE MN. JOSEP Mª ROVIRA BELLOSO)-6a sessió del curs de catequesi d'adults-

Després d'una presentació a càrrec de Mn. Francesc Mestre, Mn. Rovira feu una breu introducció referint-se al treball portat a terme pels grups sobre la primera etapa de la Catequesi, de la que li corresponia fer-ne la cloenda. Seguidament passà a ressaltar la importància de definir el tema de la conferència.

LA RELIGIOSITAT podem trobar-la a dos nivells:

-L'obertura de l'home al transcendent, o la dimensió transcendent de l'home. És una de les imensions pròpies de la humanitat i avui hi ha un retorn cap aquest camí.

La crítica de Marx a la religió suposa que quan s'acabin totes les alienacions que pateix l'home sobre la terra, s'acabarà el sentiment religiós perquè el defineix com "aspiració a allò que no es té en l'opressió que aliena": el gemec de l'oprimit. D'aquí el descreït de la religiositat, del sentiment religiós.

Però, tant antropòlegs, com filòsofs i psicòlegs, més a viat venen a dir: així com l'home és un animal polític i té necessitat, fins i tot, d'organitzar la convivència amb els altres, també està obert a tot, es pregunta per la causa de tot, pel sentit

de les coses. Aquesta dimensió encara existirà malgrat s'acabessin les alienacions: l'home tendirà a preguntar-se quin és el sentit profund de la seva vida. (Són els anhels manifestats pels grups de treball: comunió, amicitat, transparència, plenitud...) Aquest sentit del l'home a la plenitud total, al sentit total de les coses, a Déu, és el que FUNDA la religiositat de l'home.

El FONAMENT: vol dir que encara estem en el primer nivell de lo religiós. És l'aspiració de ser totalment salvat per aquesta comunió que dóna ple sentit a la vida.

-En un segon nivell, també estaria d'acord en que la religiositat pot ser interpretada en un sentit dolent. On es contenen més blasmes contra un cert tipus de religiositat a l'Escriptura: els déus cananeus, els baals, els déus que, àdhuc, es beneficiaven dels sacrificis humans. Aquests són qualificats amb les frases més dures als llibres sagrats. La mínima conclusió que podríem arribar a treure d'una lectura dels capítols 40-44 de Isaïes és "no tot tipus de religiositat és bo: hi ha un tipus de religiositat que l'home es fabrica". L'home no solament pot fabricar déus, ídols, sinó també un conjunt de creences, ritus, símbols, pràctiques..., amb les quals intenta atensar-se a Déu. I,

moltes vegades, aquesta religiositat fabricada de "baix a dalt" ha estat font d'intolerància, de crueltat, de fanatisme... formes amb les quals no és Déu qui ve a l'home, sinó que és l'home qui vol apoderar-se de lo diví per tenir seguretat.

Per tant, no parlarem de la religiositat blasmada per l'Escriptura, sinó del primer nivell, és a dir: de l'obertura de l'home al transcendent, al fons de la unitat, al terme del sentit de la vida.

I, en aquest sentit, què hi va a fer la FE CRISTIANA?

En principi ve a carregar-se la religiositat del segon nivell i a TRANSCENDIR LA RELIGIOSITAT. Una mica seria allò que Jesús diu: "No he vingut a destruir la llei, sinó a dur-la a la perfecció". La fe respecta, de la religiositat natural, la capacitat receptiva, l'obertura, però va més enllà: té un objectiu concret que és la creença i l'obertura al Déu manifestat en Jesucrist que se'ns dóna i se'ns fa íntim mitjançant la gràcia de l'Esperit Sant.

Continuará

ÒMNIUM CULTURAL

DELEGACIÓ COMARCAL

Espi i Grau, 3

GRANOLLERS

Ja sou soci d'ÒMNIUM CULTURAL ?

Associació Promotora de la Cultura Catalana